

בש"פ 5444/19 - מדינת ישראל נגד יורי קייגורודצב

בבית המשפט העליון

בש"פ 5444/19

כבוד השופט א' שטיין

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

יורי קייגורודצב

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המבקשת:

עו"ד ישי ניב; עו"ד נתן קלוגרמן

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 11.9.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 50765-06-17 בבית המשפט המחוזי חיפה, לפי המוקדם.
2. ביום 15.4.2018 הוגש לבית המשפט המחוזי חיפה (להלן: בית משפט קמא) כתב אישום מתוקן נגד המשיב, המייחס לו עבירות של רצח, השמדת ראיה ושיבוש מהלכי משפט. אין טעם שאפרט את העובדות שבכתב האישום, ודי אם אציין כי אלו מאומתות בראיות לכאורה וכי מדובר במעשה אלימות אכזרי.
3. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית משפט קמא בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 12.9.2017 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המצדיקה מעצר עד תום ההליכים והורה על מעצר כאמור. מאז, הוארך מעצרו של המשיב שש פעמים בתשעים ימים על ידי בית משפט זה בגדרם של בש"פ 1740/18 מדינת ישראל נ' פלוני (1.3.2018); בש"פ 4439/18 מדינת ישראל נ' פלוני (6.6.2018); בש"פ 6489/18 מדינת ישראל נ' קייגורודצב (16.9.2018), בש"פ 8648/18 מדינת ישראל נ' קייגורודצב (12.12.2018); בש"פ 1629/19 מדינת ישראל נ' קייגורודצב (13.3.2019); ובש"פ 3838/19 מדינת ישראל נ' קייגורודצב.

קייגורודצב (12.6.2019). מדובר בתיק מורכב אשר הגיע לשלב מתקדם של הוכחות. בחודשיים הקרובים, בית משפט קמא עתיד לקיים שבע ישיבות הוכחות נוספות בתיק.

4. התיק מתקדם אפוא בקצב סביר בהתחשב במורכבותו. כפי שכבר הזדמן לי להעיר, המשיב מואשם במעשה רצח אכזרי והמסוכנות אשר נשקפת ממנו היא רבה (ראו בש"פ 8648/18 הנ"ל). לאור האמור, נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי, מחד גיסא, לבין ההגנה על חירות המשיב בעודו חוסה בצלה של חזקת החפות, מאידך גיסא, טרם הוסטה לכיוון מציאת חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריח.

5. המשיב סבור כי הגיע זמנה של הערכה מחודשת של המצב, עליה דיברתי בהחלטתי בבש"פ 1629/19 הנ"ל, שכן, לדבריו, ראיות פורנזיות אשר הונחו לפני בית משפט קמא מצביעות על כך שהמנוח, שברציחתו הוא מואשם, מצא את מותו בשל הרעלת אלוהול; ומשכך הוא הדבר, כל שיעלה בידי המדינה להוכיח לחובתו, אם בכלל, הוא גרימת חבלה חמורה אגב קטטת שיכורים.

6. אין בידי להסכים עם טענה זו. דבריי בעניין "הערכה מחודשת של המצב" כווננו להערכה מחודשת הרלבנטית להארכות המעצר אשר באות בגדרו של סעיף 62 לחוק המעצרים. הארכות אלה ניתנות (או לא ניתנות) בהתבסס על התקדמות הדיון בתיק העיקרי, ולא על סמך עוצמת ראיות התביעה וסיכויי ההרשעה. ההליך הנוכחי איננו מתאים וממילא איננו נועד לדיון בטענות כמו אלו שהעלה המשיב, שעניינן עיון חוזר במעצר עד תום ההליכים. כפי שכבר ציינתי, הדיון בתיק העיקרי, שהינו מורכב למדי, מתקדם באופן משביע רצון, והדבר מספיק לצורך קבלת בקשתה הנוכחית של המדינה.

7. ככל שהמשיב סבור שחל כרסום בראיות התביעה וכי כרסום זה צריך להשפיע על מעצרו ותנאיו, פתוחה בפניו בדרך לפנות לבית משפט קמא בבקשה לקיים עיון חוזר במעצרו.

8. אשר על כן, אני מקבל את בקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב כמצוין ברישא.

ניתנה ותוקנה היום, ג' באלול התשע"ט (3.9.2019).

ש ו פ ט